

Creșterea unui copil perfect de imperfect

Aprecieri pentru această carte

„Toată lumea știe că Nick Vujicic este un om remarcabil, curajos, pasionat și plin de har. Dar cei mai mulți oameni nu cunosc persoana care a investit cel mai mult în caracterul lui Nick. În această carte minunată vei descoperi inima plină de dragoste a unui tată pentru fiul la care nu s-a așteptat deloc și vei afla că a crește cu succes un copil cu handicap depășește orice imaginație. Recomand cu multă căldură *Creșterea unui copil perfect de imperfect* tuturor celor interesați cum să crească un copil cu nevoi speciale. De fapt, mesajul foarte personal și pătrunzător îi va binecuvânta pe *toți* părinții care tânjesc să arate dragostea necondiționată a lui Cristos în familiile lor. Citește-o și fii binecuvântat!“

— JONI EARECKSON TADA,
Joni and Friends International Disability Center

„Cartea aceasta este o mărturie profund emoționantă și triumfătoare despre ce înseamnă să fii un părinte extraordinar. Posibilitățile sunt nelimitate când îți accepți copilul așa cum este, însoțind dragostea necondiționată ce i-o porți cu mari speranțe și credință. *Creșterea unui copil perfect de imperfect* este o carte care te inspiră profund, te copleșește și te sensibilizează, și care pune într-o lumină strălucitoare un model exemplar de creștere a copilului.“

—ROBIN BERMAN, MD,
autor *Permission to Parent. How to Raise a Child with Love and Limits*

„Sunt nespuse de încântată de această carte. La vârsta de cinci ani am rămas fără un ochi din cauza cancerului, prin urmare știu că părinții mei s-ar fi bucurat mult de un material atât de neprețuit. Nick este un exemplu remarcabil al felului în care strategiile aplicate de un părinte pot să ne pună pe noi, copiii imperfecti, în situația de a schimba cu totul lucrurile. Îți mulțumesc, Boris, pentru acest instrument important.“

— Lisa Bevere, Messenger International, autoare a cărților de succes *Lioness Arising, Kissed the Girls and Made Them Cry* și *Fight Like a Girl*

Pe aceeași temă,
la Editura Scriptum au mai apărut:

Creșterea unui copil perfect de imperfect
De neoprit
Fii tare!
Viață fără limite

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

VUJICIC, BORIS

Creșterea unui copil perfect de imperfect / Boris Vujicic; pref. de Nick Vujicic. - Oradea: Scriptum, 2017
ISBN 978-606-8712-48-2

I. Vujicic, Nick (pref.)

82

159.9

CREȘTEREA UNUI COPIL PERFECT DE IMPERFECT

Cum să faci față provocărilor
cu tărie, curaj și speranță

BORIS VUJICIC
PREFAȚĂ DE NICK VUJICIC

Cum să crești cu dragoste un copil, ajutându-l
să prindă rădăcini și, în același timp, dându-i aripi să zboare

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title

Raising the Perfectly Imperfect Child

Copyright © 2016 by Boris Vujicic

All rights reserved.

This translation published by arrangement with WaterBrook Press,
an imprint of the Crown Publishing Group division of Random House L.L.C.,
a Penguin Random House Company

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Creșterea unui copil perfect de imperfect

de Boris Vujicic

© 2017 Editura Scriptum®

str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor

Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-8712-48-2

Tiparul executat în U.E.

*Această carte este dedicată
tuturor celor care ne-au ajutat pe mine și soția mea
să-l încurajăm și să-l susținem pe Nick de-a lungul anilor,
în special celorlalți doi copii ai noștri, Aaron și Michelle,
precum și nurorii noastre, Kanae,
părinților și membrilor familiei și,
desigur, lui Dumnezeu,
principala noastră Sursă de putere,
prin Cristos Isus.*

Cuprins

<i>Mulțumiri</i>	9
<i>Prefață de Nick Vujicic</i>	11
Unu Copilul perfect de imperfect Acceptă, iubește și învață de la copilul tău unic	15
Doi Șocul unei nașteri neobișnuite Acordă-ți permisiunea de a suferi și timp pentru a-ți reveni	31
Trei O nouă normalitate Îngăduie familiei și prietenilor să te ajute să mergi înainte	51
Patru Binecuvântați sunt copiii lui Îngăduie-i copilului să-ți fie călăuză	69
Cinci Labirintul medical Fii avocatul principal al îngrijirii medicale a copilului	93

Șase	Frați și surori Ai grijă și de nevoile celorlalți copii din familie	117
Șapte	Integrarea lui Nick în școala normală Suține educația copilului tău	139
Opt	Rădăcini și aripi Pregătește-ți copilul pentru maturitate	163
Nouă	Crește-ți împreună, nu separat Păstrează legăturile puternice în căsnicie	185
Zece	O chestiune de credință Zidește o temelie spirituală	211

Mulțumiri

Aceasta este prima mea carte și a fost o experiență foarte emoționantă și care a aruncat lumină asupra multor lucruri. Fiul meu a scris câteva cărți și acum apreciez cu atât mai mult tot ce implică acest proces. Îi mulțumesc soției mele, Dushka, pentru că m-a ajutat să-mi împrăpățez amintirile despre creșterea lui Nick, precum și lui Aaron și lui Michelle. La fel ca întotdeauna, Dushka îmi oferă dragoste, sprijin și putere. Vreau să le mulțumesc copiilor noștri pentru ideile și susținerea acestui proiect, dar și pentru dragostea lor constantă și necondiționată.

Nick mi-a îngăduit să apelez la partenerul lui de scris, Wes Smith, pentru acest proiect și am numai cuvinte de apreciere pentru munca lui conștiincioasă, răbdarea și perseverența lui. Le mulțumesc tuturor celor care au contribuit ca acest vis să devină realitate: agenților mei literari, Jan Miller Rich și Nena Madonia de la Dupree Miller și Asociații, alături de echipa editurii de la WaterBrook Multnomah, care face parte din trustul Penguin Random House, și care îi include pe Tina Constable, Alex Field, Johanna Inwood, Bruce Nygren și Laura Wright.

Mai presus de orice, Îi mulțumesc lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul Isus

Creșterea unui copil perfect de imperfect

Cristos și Duhul Sfânt, pentru că mi-a binecuvântat viața cu atât de multă dragoste și m-a învățat că fiecare copil este creat în mod desăvârșit.

În cele din urmă, dar nu pentru că ar fi mai puțin important, vă mulțumesc tuturor celor care vă rugați pentru mine, soția mea, lucrarea noastră și tuturor celor care ne susțineți din punct de vedere financiar. Vă suntem recunoscători pentru că ne ajutați să împlinim țelurile organizației *Life Without Limbs* [Viață fără membre].

Fiți binecuvântați toți cei care citiți această carte. Mă rog ca aceste cuvinte să vă deschidă inimile și mințile într-un mod dinamic și să vă determine să vă puneți credința în acțiune, inspirându-i și pe alții să facă același lucru.

Prefață

de Nick Vujicic

M-am născut fără membre, iar handicapul acesta a atras după sine multe provocări cărora a trebuit să le fac față. Cu toate acestea, am spus adesea că oricine crește fără să aibă părinți care să-i ofere dragoste și susținere are de învins mult mai multe obstacole decât am avut eu. Nici nu pot să-mi închipui cât de greu poate fi să trăiești astfel.

Mama mea și tatăl meu au fost mereu alături de mine. Nu vreau să spun că m-au răsfățat sau că mi-au dat mereu tot ce voiam. Așa cum remarcă tatăl meu în cartea aceasta plină de înțelepciune și profunzime, bunicii mei, precum și alte persoane, se întrebau adesea cum rezista mama să nu se repeadă să mă ajute când mă vedea luptându-mă să rămân în poziție verticală, când eram doar un țânc care abia începea să umble.

— Lăsați-l să se descurce, spunea mama. Trebuie să învețe să facă lucrurile de unul singur.

Recunosc că această abordare mă enerva uneori, în special când părinții insistau să-mi câștig banii de buzunar dând cu aspiratorul, făcând curat în cameră și aranjându-mi patul. Și mai erau și serile lungi în care tatăl meu îmi dădea să rezolv probleme

de matematică în timp ce consola mea Nintendo mă chema la joacă.

Acum înțeleg că au fost părinți buni. S-au străduit să ne insuflă mie, fratelui și surorii mele o etică sănătoasă a muncii, simțul răspunderii și o temelie a credinței. În plus, în fiecare zi îmi spuneau că nu există limite pentru ce aș putea face în viață.

— Poate că îți lipsesc membrele, dar poți face tot ce vrei, îmi spuneau ei.

Mai târziu tatăl și mama mea s-au întrebat, probabil, dacă nu cumva avuseseră un prea mare succes în înzestrarea mea cu rădăcini și aripi, pentru ca eu să devin un adult independent. La vârsta de nouăsprezece ani i-am înștiințat despre planurile mele de a pleca în primul meu turneu internațional ca vorbitor în public. Aranjasem să călătoresc în Africa de Sud cu scopul de a dona economiile mele, de douăzeci de mii de dolari, pentru orfanii de acolo aflați în nevoie.

Părinții mei s-au împotrivit serios acestui plan îndrăzneț, după cum poți să-ți dai seama. Își făceau griji pentru siguranța mea în timpul călătoriei în scaunul cu roțile în partea aceea aspră de lume. Și erau șocați la gândul că eram dispus să renunț la rezerva prețioasă, câștigată cu greu, la o vârstă atât de fragedă.

Eu le-am amintit că îmi spusese tot timpul că nu existau limite pentru ce aș putea face în viață și că se asiguraseră că în fiecare seară din copilăria mea mă rugam ca Dumnezeu să-i ajute pe copiii săraci din lume.

— Voi ați semănat aceste semințe în mine, obișnuiam să le spun.

Nu păreau încântați, dar nici nu mi-au stat în cale. Mama și tata încă mai sunt luați prin surprindere uneori de visurile mele mărețe și de spiritul meu de aventură, dar sunt gata oricând să mă încurajeze și să contribuie cu ceva.

Sigur că nu sunt perfecți, dar, dacă e să împrumut puțin titlul acestei cărți, sunt „perfecți în imperfecțiunea lor“. Cu cât înaintez în vârstă, cu atât înțeleg mai bine că avertismentele părințești și regulile care mă deranjau în anii adolescenței erau, de fapt, semnale care indicau faptul că mama și tata mă pregăteau pentru o viață împlinită și roditoare.

Totuși, este încă deconcertant când mă gândesc că tatăl meu a

avut dreptate, în cele din urmă, în aproape toate lucrurile asupra cărora m-a avertizat, pe care mi-a atras atenția să le evit sau mi-a interzis cu hotărâre să le fac! Au fost atât de multe ocaziile în care eram convins că el greșește grav, pentru ca ulterior să se dovedească exact contrariul: avusese perfectă dreptate.

S-ar părea că tatăl meu este totdeauna cu trei pași înaintea mea. Am acest sentiment sâcâitor că nu îl voi prinde niciodată din urmă. Mi s-a întâmplat uneori în copilărie să mă întreb dacă existau mai multe exemplare din el sau dacă avea superputeri. Jongla cu trei slujbe, a fondat trei biserici în calitate de predicator neordinat, în tot acest timp ajutând-o și pe mama, care făcea tot ce putea pentru a crește un neastâmpărat cu dizabilități și alți doi copii foarte vioi.

Da, de fiecare dată când aveam nevoie de tata, el apărea în chip miraculos.

Așa a fost în noaptea în care eu încercasem să mă înec în cadă și apoi îi spusese fratelui mai mic planul meu de a mă sinucide înainte de a împlini douăzeci și unu de ani. Nici părinții mei, nici fratele meu nu au știut nimic despre încercarea mea de sinucidere. Dar Aaron s-a dus la tata și i-a spus că îi mărturisisem despre dorința de a-mi lua viața înainte de a împlini douăzeci și unu de ani.

Tatăl meu a venit în camera mea și mi-a vorbit calm. M-a asigurat că el și mama mă iubesc, că fratele și sora mea mă iubesc și că Dumnezeu mă iubește și El.

Apoi tata s-a așezat pe marginea patului meu și m-a mângâiat pe păr cu blândețe până am adormit. Nu voi uita niciodată acest lucru.

O, încă ne mai contrazicem, pentru că semănăm foarte mult. Avem aceeași voință puternică și același temperament aprig. A prezis că probabil mă voi lua la harță și cu copiii mei. Când am anunțat că soția mea, Kanae, este însărcinată cu primul nostru copil, tata a zâmbit și a spus:

Acum o să vezi ce înseamnă să fii tată!

Încă o dată, tata a avut perfectă dreptate. Îi spun fiului meu, Kiyoshi, să ridice jucăriile de pe jos. Într-o bună zi îi voi cere să facă anumite lucruri în casă pentru a câștiga bani de buzunar. Deja îi amintesc, seara, la culcare, să se roage și să-I ceară lui Dumnezeu să îi ajute pe copiii săraci din lume. Apoi îmi sprijin bărbia de capul lui

Creșterea unui copil perfect de imperfect

și îmi frec nasul de părul lui până adoarme. Sper să nu uite niciodată asta.

Fiii perfecți în imperfecțiunea lor devin tați perfecți în imperfecțiunea lor. Mă rog ca eu să fiu un părinte la fel de bun ca tatăl și mama mea. Totuși, mă gândesc la un lucru pe care l-aș face diferit în privința fiului meu. Când Kiyoshi va veni la mine la vârsta de nouăsprezece ani și mă va anunța că pleacă în locuri îndepărtate ca să-și doneze toate economiile în folosul orfanilor, îi voi spune:

Vin și eu cu tine!

Vă mulțumesc pentru tot, mamă și tată! M-ați pregătit pentru o viață „ridicol“ de bună. M-ați încurajat să caut să trăiesc o viață fără limite și mi-ați arătat cum să iubesc fără limite.

Kanae și cu mine vom face la fel pentru copiii noștri.

Cu dragoste,
NICK

UNU

Copilul
perfect
de imperfect

Acceptă, iubește și învață de la
copilul tău unic

Și eu, și soția mea, Dushka, eram nerăbdători și destul de emoționați. Testele prenatale arătaseră că bebelușul va fi bine. Nu fuseseră probleme deloc în timpul sarcinii. Când bebelușul a dat semne că este gata să vină pe lume, soția mea s-a dus în sala de nașteri cu medicul și cu asistentele. M-am rugat tot timpul cât am așteptat să fiu chemat să intru și eu, adăugând alte rugăciuni la cele câteva sute înălțate în timpul lunilor precedente.

Dushka era asistentă medicală și moașă. Și ea, și eu eram foarte conștienți că în timpul sarcinii sau al nașterii puteau să apară probleme. Atât de multe lucruri se puteau termina prost. M-am gândit adesea că o naștere normală este un miracol.

Fiind vorba de prima sarcină, știam că nașterea putea dura mult, și așa a fost. Au trecut douăsprezece ore de travaliu înainte să fiu chemat și să mi se dea voie să intru în salon. Primul lucru care mi-a sărit în ochi a fost bucuria de pe chipul soției mele. I-am împărtășit exaltarea imediat ce am zărit forma micuță care se odihnea pe pieptul mamei sale: un băiețel cu două brațe, două picioare și un chip frumos.

Avea o formă desăvârșită, un copil frumos al lui Dumnezeu.

Primul nostru nepot!

Fiul meu, Nick, care radia de bucurie, ca un tată mândru ce era, stătea lângă patul soției sale, Kanae, mama băiețelului. Era o minune! Nick era cuprins de euforie, atât de fericit încât părea să leviteze deasupra soției sale și a fiului său nou-născut, în timp ce îi alinta, îi mângâia, îi săruta, căutând parcă să se asigure, iar și iar, că erau reali – propria sa familie, în sfârșit.

Era un moment la care Nick, Dushka și eu abia dacă îndrăzniserăm să visăm. Ne fusese teamă că, din cauză că el se născuse fără brațe și fără picioare, Nick nu și-ar putea găsi niciodată o soție și nu ar fi posibil să întemeieze o familie. Dar, într-o perioadă scurtă de numai doi ani, ceea ce părusese imposibil a devenit realitate. Nick întâlnise și cucerise inima unei tinere creștine frumoase, inimoase, spirituale, pe nume Kanae Miyahara.

La un an și o zi de la nunta lor s-a născut fiul lor, Kiyoshi.

LUAȚI PRIN SURPRINDERE

Cu șapte luni în urmă, Kanae și Nick făcuseră tot posibilul să ne dea vestea sarcinii ei într-un mod memorabil. Și cu siguranță au reușit. Ne-am adunat la casa lor pentru o petrecere de Ziua Tatălui, amânată din cauză că Nick fusese plecat. Fiica noastră, Michelle, venise acasă în vizită, așa că ni s-a alăturat și ea la cina excelentă pregătită de Kanae. După felul principal, Kanae a adus un tort pentru desert. La început ne-am întrebat dacă nu cumva și-a pierdut îndemânarea deosebită în decorarea torturilor. Jumătate era acoperit cu glazură albastră. Cealaltă jumătate cu roz. Habar n-aveam care ar fi putut fi semnificația culorilor din glazură. Am luat tortul fără să ne prindem de idee.

Nu m-am prins nici măcar când Kanae m-a întrebat:

— Bine, tată, vrei o felie albastră sau o felie roz?

— Albastră, am răspuns.

Nici Dushka nu a sesizat indiciile. De fapt, ea nici măcar nu a vrut tort.

Începusem deja să mănânc din felia mea de tort albastră când Kanae a izbucnit în râs:

— E clar că aluziile mele nu au funcționat în cazul vostru.

Eu rămăsesem mult în urmă, ca de obicei, dar Dushka și Michelle au strigat:

— Ești însărcinată!

Symbolistica nu foarte subtilă a tortului în albastru și roz a devenit brusc clară și pentru tatăl tare de cap. Am luat parte la sărbătoarea de Ziua Tatălui împărțind pentru prima dată rolul de oaspete de onoare cu fiul meu, un tată în devenire.

Prima sărbătoare de Ziua Tatălui petrecută împreună a fost cu adevărat unul dintre cele mai frumoase momente ale vieții mele și a fost cu atât mai dulce, având în vedere călătoria emoționantă pe care o parcurseserăm împreună cu Nick din copilărie până în primii ani ai vieții sale de adult. Nu știuserăm că Nick avea să se nască fără brațe și fără picioare și, deși medicii ne-au asigurat în mod repetat că nu era o trăsătură moștenită, sigur că ne-am simțit ușurați când s-a născut Kiyoshi înzestrat cu toate anexele standard.

Venirea pe lume a nepotului nostru a șters orice urmă de durere rămasă după întristarea și teama resimțite la nașterea tatălui său. Ce contrast între aceste două evenimente din viețile noastre! Ce ușurare să vedem că Dumnezeu avea un alt plan cu nepotul nostru.

Cu toate acestea, la momentul nașterii lui Kiyoshi ajunsesem la o perspectivă cu totul diferită cu privire la ce înseamnă o ființă omenească desăvârșit alcătuită. Soția mea și cu mine eram creștini de o viață și totuși fiecare în parte am trecut printr-o criză a credinței când s-a născut Nick. Nu ne venea să credem că un Dumnezeu iubitor ne-ar împovăra cu un copil cu un handicap atât de sever. Ne pedepsea pentru motive pe care niciunul dintre noi nu le putea înțelege?

În timp ne-am dat seama că reacția noastră a fost una obișnuită pentru părinții unui copil cu handicap, dar în momentele acelea ne lipsea privirea de ansamblu. Ne lipsea și puterea de a privi în viitor și de a vedea ce-i rezervase lui Nick, care s-a dovedit a fi o binecuvântare incredibilă, până la urmă, nu numai pentru familia noastră, ci și pentru milioane de alți oameni din lumea întreagă.

ALCĂTUIȚI ÎN CHIP MINUNAT

20

Având perspectiva limitată, și eu, și Dushka nu prevedeam altceva decât lupte și chin pentru Nick și pentru noi. Și atât de mult greșeam! Fiul nostru și experiențele noastre cu el ne-au îmbogățit viețile peste măsură și ne-au învățat nenumărate lecții care stau la baza acestei cărți. Nick ne-a oferit o nouă definiție pentru copilul ideal și o apreciere mai profundă pentru complexitatea viziunii divine a Tatălui nostru.

Nick ne-a învățat să descoperim o semnificație nouă în psalmul care spune că suntem „țesuți în mod minunat“. Am ajuns să vedem în Nick creația frumoasă a lui Dumnezeu, un copil alcătuit cu dragoste după chipul Său. La început ne-a lipsit înțelepciunea de a înțelege acest lucru. Îl vedeam pe Nick marcat de dizabilități, nu înzestrat cu abilități. Nu puteam pricepe că lipsa brațelor și picioarelor făceau parte din planul unic al lui Dumnezeu pentru fiul nostru.

Când oamenii din toată lumea îl văd pe Nick, înțeleg imediat că el a avut de învins obstacole uriașe de ordin fizic și emoțional. Pot să-și imagineze eforturile necesare pentru a construi o viață pozitivă și remarcabilă de vorbitor și evanghelist care călătorește în toată lumea oferind ajutor și speranță tuturor. Din acest motiv, când Nick le vorbește și le transmite mesaje pline de inspirație și de credință, oamenii sunt mișcați și impactul asupra lor este profund și aduce schimbări majore în viața acestora.

Eu și Dushka știm acum că Nick și Kiyoshi și toți copiii sunt țesuți în chip minunat. Ne-a luat ceva timp să ajungem la această cunoaștere. Am trecut prin multe zile și nopți grele pentru a dobândi această înțelegere. Căderile au fost adânci. Totuși, toată durerea și frustrările resimțite în timpul creșterii fiului nostru deosebit nu au făcut decât să pară și mai frumoase și mai încărcate de semnificație biruințele și realizările lui.

DOUĂ NAȘTERI FOARTE DIFERITE

Venirea pe lume a primului nepot este un moment special pentru toți bunicii. Când l-am văzut pe Nick că își lipește fruntea de cea a